

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego.

Prenumerata kwartalna w raz z Rozmaitościami kosztuje Złp. 12. miesięczna Złp. 5.

MIJONA RZYMSKIE.
Dziś Hugona B.

MIJONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Krzesław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr zredukowany na 0° Reaumura.

Dzien godzina	Barometr na 0° R.	Therm.	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7 27	„ 6, 180	0,8	4,3	Zachodni słaby	Chmury	Mgła
12	„ 6, 039	7,2	1,3	P. Zachodni słaby	Pogoda z Chmurami	
31 3	„ 5, 313	9,0	2,8	Pl. Wschodni słaby	„ „	
9	„ 4, 310	+ 2,5	- 3,0	„ „	„ „	

Cześć Urzędowa.

OGŁOSZENIE KONKURSU

NA POSADĘ NAUCZYCIELA MALARSTWA
przy szkole wyższej Malarstwa i Rysunków.

Niniejszem podaje do wiadomości powszechnej, iż w moc rozporządzenia Wysokiej Kommissyi Reorganizacyjnej, posada nauczyciela malarstwa, tymczasowo zastępczo zajmowana, obsadzoną być ma stałym nauczycielem z pensją złp. 4000 rocznie; o którą ubiegać się życzący sobie, winni będą; nadesłać pocztą, na własny koszt najdalej na d.20 maja r. b. do kancelaryi uniwersyteckiej następujące dowody: a) Metrykę. b) Bieg życia. c) Dowód znajomości i biegłości w sztuce rysunków i malarstwa. Poczem owi, którzy po przejrzeniu, przez kommissją na ten cel złożoną, próżb i dowodów, za kwalifikujących się uznani będą, wezwani zostaną do odbycia konkursu, postanowionego nieodmiennie na dzień 26 czerwca r. b. dla dopełnienia warunków popisu konkursowego, które są następujące:

1. Odmalować zadany sobie przedmiot, w obecności professorów nauczycieli i artystów szkoły malarskiej, w sposobie szkicowanym, lub zupełnie wycieniowanym, bez pomocy kupersztychów, rysunków lub żyjącego modelu, jedynie z pomysłu własnego, tak ażeby rozpoznać można ruch, kształty ciała jako też efekt całego obrazu, które to szkicowanie najwięcej przez 6 godzin trwać ma.
2. W dniu na to wyznaczonym, winien będzie kandydat w obecności osób jak wyżej wyrażonych, odmalować olejno *ulla prima* pół figury człowieczej z natury w 8 godzinach.
3. Po czem winien będzie kandydat odczytać i złożyć własną rozprawę o sztuce ma-

larskiej w ogólności i o sposobie uczenia tej sztuki w szczególności w języku tutejszo krajowym, dla okazania usposobienia swego, jak dalece w tym przedmiocie, i co do sposobności udzielania się i tłumaczenia uczniom swoim jest uzdatniony.

4. Po odbyciu takowym konkursie, kommissja na ten cel złożona, orzecze, którego z kandydatów ubiegających się za najzdawniejszego uznaje, i celem przedstawienia do nominacji poleca.
5. Koszta podróży i utrzymywania się w Krakowie kandydata, do niego samego należeć będą. —

Kraków dnia 22 Marca 1834 r.

Sekretarz Uniwersytetu
A. Czapski.

(2r.)

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z OSTATNICH POCZT.

FRANCJA

Paryż 17 Marca.

Wczoraj pracował król z ministrami spraw wewnętrznych, woyny i handlu.

Zwierzchność przedsięwzięła tegóż dnia takie środki, jakby się obawiać należało niespokojnych poruszeń, z powodu toczących się rozpraw w izbie deputowanych nad projektem do prawa przeciw politycznym towarzystwom. Liczne oddziały wojska przy gmachu szkoły wojennej rozstawiono, a pojedyncze oddziały jazdy, przebiegały ulice przyległe téżże izbie deputowanych. Z innych stron zapewniają, że tak nazwane *Towarzystwo przyjaciół praw człowieka*, ogłosiło się

za nieustające. Znowu kilku republikanów miano zamknąć do więzienia.

— 18 Marca. —

Wczoraj prezydujący w izbie deputowanych miał posłuchanie u króla. Następnie pracował J. K. Moś z ministrem spraw wewnętrznych i kanclerzem.

Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych, toczyły się dalsze rozprawy nad projektem do prawa o towarzystwach politycznych. — Dziś przy odejściu poczty, deputowany Dubois wszedł na mównicę i energicznym wymówieniem się przeciwko projektowi, sprawił mocne wrażenie na obecnych.

Dzisiejszy *National* mówi: Tey chwili w biurach ministra spraw wewnętrznych P. Barthe pracują nad projektem do prawa, mającym na widoku nadanie większej obszerności artykułom prawa karnego przeciw targnieniu się na obrazę króla i jego rodziny. — Temuż prawu mają być przydane szczególne artykuły, na korzyść osobistą ministrów i wyższych urzędników. Ogól tego wszystkiego ma być przydatkiem do prawa przeciw towarzystwom politycznym.

Jeden z tutejszych dzienników utrzymuje, że naczelnictwo seymu szwajcarskiego zapytuje się naszego rządu, czyli na przypadek, gdyby wychodnie obcych krajów znajdujący się w Szwajcarji, przez gwałt odprowadzeni byli na granicę, zostaną do Francji wpuszczeni?

Dziennik *Memorial Bondeleais* donosi, że miasto Bilbao w Hiszpanii, blokowane jest przez 10,000 powstańców; zdają się oni chcieć główny zamach wykonać, dla opanowania brzegów morskich, aby ułatwić wyładowanie dla Don Karlosa.

W jednym z ostatnich numerów gazety nadwornéj madryckiej, ma się znajdować dekret królowej rejentki, przywracający skonfiskowane majątki wszystkim deputowanym byłych kortezów.

Na wczorajszym posiedzeniu izby deputowanych, ostatnim był mowcą minister handlu P. Thiers. Zaczął on od wyjaśnienia trudności, jakie gotują dla Rządu obiedwie opozycje Izby; z których jedna utrzymuje, że nie jest wcale Rządem z prawa, (*de jure*) podczas gdy druga zarzuca mu, że się dopuszcza nadużycia przeciw najpiękniejszemu poruszeniu politycznemu, — że zawodzi najsprawiedliwsze nadzieje, i najszczerze życzenia

zamienił w przekleństwo. Opozycja która swoją moc panującą przeniosła do Pragi, niezasługuje na żadną odpowiedź; a opozycji która swojego panowania szuka w zbiegowiskach ulicznych, zawsze silnymi argumentami prawej władzy dawaną będzie odpowiedź. — Następnie zbijał minister ten zarzut, jakoby tamowano postęp pomyślności krajowej. Postęp ten sądzi on być niepodobnym do zwalczania, lecz właśnie z udoskonalenia szczególnie przemysłu w rękodzielnictwie, nowe powstały trudności.

»Niezaprzeczamy w prawdzie, mówił dalej minister, że stowarzyszenie jest wielką i piękną władzą, ale jest tak dalece wielką, że musi być uporządkowaną, i ograniczenie jej staje się nieodzownem, jeśli nie chcemy, ażeby wszystko obaliła. Prawo mówienia, jest także niezaprzeczonem prawem; a przecież widzimy, że takowe nadużywane bywa; dla tego musi być pod pewne zasady podciągnięte.» — Dalej tenże minister wdał się w rozbiór zasad najcelniejszych towarzystw, które od lat 45 głośnemi stały się we Francji, i malował ich wpływ szkodliwy na sprawy kraju. Powiedział, iż rzecz-pospolita, chociaż przez wiele lat zostawała w ręku oświeconych i dobrze myślących mężów, nigdy przecież przyzwoitego porządku przywrócić nie była w stanie; że cesarstwo nie było niczem więcej jak przypadkiem pełnym chwały, który niezawierał w sobie najmniejszego żywiołu wytrwałości; że nakoniec restauracya sama siebie na upadek skazała, targnąwszy się już nawet na prawa obywatelskie. — W końcu wspominając o tajemnych towarzystwach, jakie stronnicy Karola X. we Francji zaprowadzili, tak mówi: »Stronnictwo które nachylało restauracyą do upadku, chciało tajnych towarzystw, dla ściślejszego jak mówiło zjednoczenia tronu z ołtarzem; żądało krwi, i miano tyle słabości, że na to zezwolono; chciało wojny, dla wzmocnienia swoich zasad, i wdano się w wojnę hiszpańską. Dziś stronnictwo, które wywołuje najwyższą władzę ludu, chce podobnie tajnych towarzystw; i one takżeby chciało, ażeby dla sprawy jego zasad, wdać się w wojnę; i one także domagało się krwi.... (*Żywe przerwianie głosu*) żądało głów ministrów których mu z przed oczu usunięto. Stronictwu temu, Panowie moi, które tylko z nieporządku utrzymywać się może, będziemy tak dłu-

go stawiać opór, póki tylko kray z nami trzyma.— W tenczas to dopiero, gdyby ten opór stał się słabszym i niedołężney uległości dał miejsce, nastaloby okropne podobieństwo z poprzednim rządem, i o los kraju wypadaloby nam zdrzczyć.» —

Dnia 19 Marca. — Prefekt departamentu Sekwany miał onegdaj wieczorem posłuchanie u Króla.— Na posiedzeniu wczorajszym, trwały dalsze rozprawy nad projektem do prawa przeciw towarzystwom politycznym. Hr. Jaubert, odpowiadając na wniosek P. Berenger, żądającego zwolnienia niektórych artykułów tego prawa, uznał je za niedostępne a nawet za niebezpieczne, albowiem tym sposobem kluby polityczne zostałyby uznane za prawomocne i w pewnym względzie ożywione.— Mowca zakończył swój głos temi słowy: »Jeżeli opozycya odmawia uporczywie ministrom wszelkich środków ku zapewnieniu spokojności publiczney, to tylko gra w tey mierze zwyczajną swoją rolę; (*Liczne głosy lewey strony: »Co Pan przez to rozumiesz? Powtórz Pan tę zapytanie!»*) — Ja powiadam, że opozycya od czterech lat nie innego nierobi, jak tylko stawia rządowi przeszkody na drodze jego działań; to jest jéy rola. Przyjdzie atoli dzień, w którym wszyscy staniemy przez naszymi sędziami, przed kolegiami wyborczemi; do nich ja odwołuję się: niechay rozstrzygną, czy opozycya aby jednym swym czynem, złe które przyniosła krajowi, naprawiła.» — Po wielu za i przeciw rozprawach, wniosek P. Berenger znaczną większością głosów został nakoniec odrzucony; poczem tenże, inne dwa wnioski swoje zupełnie cofnął.

(G. P. S.)

A N G L J A.

Z Londynu d. 19 Lutego.

Wczoraj posłowie belgijski, hiszpański portugalski i brazylijski mieli posłuchanie u króla.

Z Portugalli, nic nowego nienadeszło.

(G. P. S.)

Cześć Literacka.

JAKIEMI BYDŹ POWINNY BZIENNIKI?...

W naszych czasach niemasz powabniejszej i bardziéy upowszechnionej części literatury, jak pisma periodyczne. Niemal wszystko co czytać umie, w wolnéj chwili

od zwyczajnych zatrudnień, zapuszcza się w wartowanie kolumn, coraz liczniejszych pism politycznych i literackich.

Jak pisma, tak czytelników, podzielić można na dwie główne części. Jedni, szukają w nich zasilenia swego umysłu zbiorem przyjemnych i pożytecznych wiadomości a przynajmniej rozrywki, która pod względem fizycznym i moralnym tak jest potrzebną oświeconemu człowiekowi; drudzy jedynie ciekawością powodowani, chcą tylko po prostu wyczytać zawsze coś nowego i zabawnego. W ogólności, każdy największe w tedy znalazł upodobanie w przeczytanym dzienniku, kiedy w nim spotkał się sam z sobą, to jest gdy wyczytał coś takiego, co mu do jego własnych mniemań trafiło.

Ze wszystkich trudności, zastępujących drogę literaturze czasowej, ta ostatnia zdaje się bydź największą,— a przecież najmniej zasługującą na obawę; bo chcieć wszystkim dogodzić, jest rzeczą niepodobną a nawet nieszlachetną. Każdy pisarz publiczny, powinien mieć własne zdanie, na pewnych stałych zasadach ugruntowane, od żadnych cudzych uprzedzeń niezależne, od wszelkich dwuznaczności wolne, a w ten czas bitym postępując gościńcem, nawet u nazywanych przeciwników, musi znaleźć dla siebie poszanowanie.

Luźne inniéy kochający zimną rozwagę, zwykli nam grozić ustawicznie, już dziś bardzo okrzyczanym orężem, nazwanym przez nich *Opinią publiczną*. Lecz gdy zważymy, że każdy z podobnych napominaczy, za zwyczaj własne swoje opinie, uporczywie nazywa powszechnemi; pogroźka jego wcale nas nieobeydzie, a czasem ledwie troche rozśmieszy. Z resztą w dzisiejszey epoce bądź to politycznego bądź literackiego świata, opinie tak jeszcze są podzielone, iż śmieć można powiedzieć, że jedney powszechney, ustalonej na Prawdzie, w tedy dopiero doczekamy, gdy namiętności ludzkie ustąpią miejsca doświadczeniu.

Nie zapuszczając się przeto w niepotrzebne rozumowania nad niejednością zdań ludzkich, zwróćmy tylko na to uwagę, co może stanowić ogólną wartość i zaletę dziennika. Zawód ten, zdaje się dziś bydź tak łatwymi, że ledwie niekażdy czytać i pisać umiejący rozumie, iż by mógł bardzo wygodnie podjąć się redaktorstwa; wielu jest tego mniemania, że tylko najtrudniej zacząć, a resz-

ta pójdzie tak szybko, jak wóz parowy po żelaznej kolei z Manszester do Liwerpool.— Dla tego to narodziło się w naszych czasach takie mnóstwo przemijających dzienników, z których znaczna część zaraz w kolebce wymarła, — połowa jednej wiosny przeżyć niebyła w stanie, — reszta od samobóystwa zginęła; — wolne tylko od zarozumienia, ostać się potrafiły.

Trzeba więc dobrze pierwéy rozmówić się każdemu z samym sobą, nim zacznie rozmawiać z Publicznością. — Jędrność, płynność i łatwość stylu, stanowią pierwszą podstawę pisma peryodycznego, a tych nieodzownych przymiotów, niegodzi się nabywać kosztem publicznym. Ktokolwiek puszcza się w zawód dziennikarski, powinien w przód wiele przeczytać i zgłębić. — Jleż to bowiem razy, patrzyliśmy na dziennikarzy, biorących się tak niezręcznie do dzieła, jak ów biedny kochanek córki ministra, w komedyi *Sekretarz i Kucharz*, który zastawszy już u niego pierwszą z tych posad zajęłą przez kucharza, podjął się na prędcę drugiey, i zaczynał swój zawód od gotowania czekolaty!?

Obok wyżej wspomnianych zalet dziennika, powinny mieć tuż miejsce: pod względem polityki, bezstronność i rzetelność; pod względem literatury, trafny wybór przedmiotów. — Jak nierozsądne podsuwanie dwuznacznych myśli w pierwszey, pozbawia nas u czytelników dobrej wiary; tak niezręczne rozwlekle, i szumne gadaniny w części literaturze poświęconey, zamiast oczekiwanej przyjemności, sprawiają niesmak i nudę.

Rozmaitość i nowość, są najpiękniejsze mi kwiatami, jakie na tey powabney niwie codzień rozwijać się powinny, i dla tego to, słuszne jest żądanie tych, którzy chcą mieć pismo perjodyczne ciągle tak przyjemnem i świeżem, jak są pierwsze dni wiosny.

Nic tak nieponiża i nieszkodzi dobréy sławie dzienników, jak kłótnie polemiczne, czy to w materyach politycznych, czy literackich. — Z jakąż to dziś odrazą przychodzi rozsądnemu czytelnikowi, czytać owe nudne szermierstwa dziennikarzy francuskich, rzucających na siebie kalamarzowe pioruny, o lada niejedność zdań w polityce? — Jakże śmiechu godnemi są owe turnieje literatów, w które nieraz pomimowolnie wciąga ich uprzedzenie o sobie, lub zazdrość przeciw drugim! — Jakże tu obnażona ich miłość wła-

śna nieraz sama siebie zabija, w nniemaniu że powaliła i w wieczną przepaść wtrąciła przeciwnika? — Rodzaj ten piśmiennictwa niepowinien nigdy znaleźć przystępu do dzienników, pragnących miłemi bydź Publiczności. W prawdzie na pierwsze pomyślenie, słuszną zdaje się bydź rzeczą, zgromić nierozsądną zaczepkę; zawsze jednak naylepiey ukarać ją milczeniem. Nieraz bowiem się pokazało, że dzienniki występujące z ucinkami na przeciw drugim, pragną tylko zrobić się przez to głośniejszemi, — myśl godna ze wszech miar przebaczenia.

Nigdy pismo perjodyczne, niemoże bez własnej szkody, zmierzać do wzniesienia się kosztem sławy drugiego; — zatym idzie bardzo prosty wniosek, że naylepiey pracować na nią w tey drodze, jaka otwartą jest dla wszystkich, to jest starać się czytelnikom podobać z pięknych plonów, zebranych na własney niwie.

Doniesienia.

Wieś Leszczyna w galicji Austryackiej cyrkule Bocheńskim osiadłości przeszło 140 Nr. mająca, sytuowana od Bochni $1\frac{1}{2}$ mili blisko gościńca publicznego będąca, jest z wolnej ręki do sprzedania lub na 6 lat do zadzierżawienia. — Rubryki dochodu są: gruntów ornych morgów 200, łąk mor. 40 lasu morgów 322 dni 4. bydlnych, ciągłych 2318 dni pieszych 5718 owsa korey 120, chmielu tycznego centnarów 8. kapłonów 120, oprawa do przedzenia znaczna, propinacya duża. Budynek mieszkalny nowy wygodny o 8. pokojach; inne ekonomiczne wszystkie nowe i dobre, gorzelnia duża murowana z aparatami i stajnią na 60. sztuk bydła. O dalszych warunkach dowiedzieć się można u kupca P. W. Kalisińskiego przy ulicy Floryańskiej, a w Bochni w Handlu JP. Ant. Kasprzykiewicza.

Wieś Zerosławice w pięknym położeniu glebie naylepszey w Galicji, Cyrkule Bochyńskim pół mili od stacji pocztowej Gdowa, jest do sprzedania. — Rubryki dochodu: pola ornego morgów przeszło 230, lasu morgów 95, pańszczyzny ciągłej dni 4. byd. 450, trzy fornalki dworskie, pieszych dni 2500, propinacya, dom mieszkalny o 8 pokojach wygodny i dobry, budynki ekonomiczne nowe i porządne, sad z fruktów doskonałych 6 morgów obszerny. O dalszych warunkach również w Krakowie w handlu W. Kalisińskiego a w Bochni w handlu JP. Ant. Kasprzykiewicza, chcąc kupienia mający dowiedzieć się może.